

mange drøftelser, der har været om lovforslaget.

Alligevel vil man ende med at stille ændringsforslag, bl.a. et, der – som jeg forstod det – ville betyde, at der ved lov skulle fastsættes en gradvis overgang til enestuer. Nu bliver der på baggrund af aftalen etableret 800 nye enestuer, og der skal indgås en ny aftale med Amtsrådsforeningen, så vi ikke får en periode fra udløbet af denne aftale, til der indgås en ny aftale. Den nye aftale skal køre i forlængelse af den nuværende, det er regeringens målsætning.

Jeg tror i øvrigt godt, fru Pernille Frahm kender konsekvensen, hvis Folketinget putter en paragraf ind, der lovhjemler den sag. Så vil Amtsrådsforeningen, om jeg så må sige, hoppe af kroen. Man vil sige, at det er noget, Folketinget har stoppet ned i halsen på amterne, og så er finansieringen alene et statsligt anliggende. Jeg går ikke ud fra, at SF's finanspolitiske ordfører havde regnet med, at det alene skulle være et statsfinansielt anliggende, og regeringen har altså valgt at lade det være et fælles anliggende for at få aftalen udmøntet med den statslige pulje på 400 mio. kr.

Hr. Bendt Bendtsen fra Det Konservative Folkeparti var indt på sammenhængen mellem fysiske rammer og anvendelsen af tvang, og der er for mig at se ingen tvivl om – det viser den videnskabelige undersøgelse også – at der er denne sammenhæng. Derfor er regeringen også optaget af at sikre bedre fysiske rammer for at få reduceret anvendelsen af tvang.

Jeg er som sagt glad for de tilkendegivelser, der er kommet, og de få ønsker, der er kommet om yderligere svar på nogle spørgsmål, skal der helt naturligt være plads til at komme frem med – ikke mindst fra de partier, der er kommet tilbage i Folketinget, og som ikke tidligere har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter. Ikke mindst hr. Jann Sjursens tilkendegivelser vil vi selvfølgelig tage med og besvare i det udvalgsarbejde, der skal komme, men jeg forstod også på Kristeligt Folkepartis ordfører, at man ville bestræbe sig på at kunne færdigbehandle forslaget i denne folketingssamling, som det også er regeringens målsætning.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal beklage, at jeg på grund af andet arbejde ikke kunne nå frem til tiden til behandling af dette lovforslag, og jeg vil derfor ikke trække tiden ud, men henvise til det, vores ordfører sagde ved den oprindelige fremsættelse af dette

lovforslag. Vi er stadig positive over for det og vil indgå aktivt i behandlingen af forslaget i udvalgsarbejdet.

I anledning af noget af det, jeg hørte i debatten mellem SF og ministeren, vil jeg også lige sige, at vi absolut også er med på den linje, der går ud på at få skrevet nogle regler om, hvad god sygehusstandard er, ind i lovforslaget og herunder få præciseret retten til enestuer. Vi synes, det er meget vigtigt, at vi får skabt et flertal det for i løbet af udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 30: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge Refshauge (DF):

I det fremsatte forslag til lov om indfødsrets meddelelse findes helt sikkert personer af fremmed herkomst, som Dansk Folkeparti gerne ser får dansk statsborgerret. Det er nemlig dem, der har integreret sig i samfundet, viser stor vilje til at forsørge sig selv og deres eventuelle familie og ligeledes overholder landets love.

Men der findes sikkert også i samme forslag personer, som vi i Dansk Folkeparti ikke mener skal have dansk statsborgerret, nemlig personer, der har begået grov kriminalitet som vold, narkohandel, økonomisk kriminalitet og ikke mindst menneskesmugling – noget, som vi i Dansk Folkeparti mener er groft kriminelt. Man udnytter nemlig andre menneskers eventuelle

nødsituation for ussel mammons skyld. Disse grupper skal efter Dansk Folkepartis mening ikke have statsborgerret, og derfor vil der komme ændringsforslag fra Dansk Folkeparti, når vi har set på de enkelte ansøgere i udvalgsarbejdet.

Derudover kunne vi i Dansk Folkeparti og sikkert også mange i den danske befolkning godt tænke os at få at vide, hvor mange år endnu et flertal i dette høje Ting vil blive ved med at tildele mellem 6.000 og 8.000 personer dansk indfødsret hvert år.

Har man slet ingen betænkeligheder ved at gøre mennesker med kulturelle baggrunde, der i mange tilfælde ligger langt fra den danske, til nye danskere? Tager man slet ikke højde for de ofte voldelige sammenstød, der har fundet sted og fortsat vil finde sted mellem de forskellige grupper af fremmede, som vi giver dansk statsborgerskab? Burde vi ikke snart stoppe op og spørge, hvor mange endnu der skal være nye danskere? Vi kan jo udmærket hjælpe mennesker i nød uden at gøre disse til danskere.

Tom Behnke (FP):

Der er her tale om en genfremsættelse af et forslag, og jeg synes, at det allerede på nuværende tidspunkt er værdt at gøre opmærksom på, at der allerede er fremsat yderligere et forslag med igen ca. 1.000 ansøgere, der ønsker at få dansk statsborgerskab.

Vi finder i Fremskridtspartiet, at det er en noget uholdbar situation. Når vi kigger på udviklingen i antallet af tildelte dansk statsborgerskaber over årene, kan vi se, at der er tale om en udvikling, hvor tallet bliver større og større. Det finder vi er uholdbart. Det er ikke så meget tallet i sig selv, men fordi vi ved, at der blandt nogle af dem, som søger om dansk statsborgerskab, og som også får det, er nogle, som har begået kriminalitet, endda ganske grov kriminalitet.

Jeg ved godt, at de spilleregler, som et flertal i Folketinget allerede har vedtaget, bevirker, at der er nogle af de allervorste af de kriminelle, som bliver pillet ud. Men der er stadig væk en stribe af kriminelle tilbage, som får dispensation, som kommer med på forslagene, og som får dansk statsborgerskab. Det er ikke rimeligt, og derfor vil vi i Fremskridtspartiet som tidligere medvirke til, at der bliver stillet de nødvendige ændringsforslag, således at disse personer kommer ud af forslaget, så vi kan indstille resten til vedtagelse.

Det er klart, at vi i Fremskridtspartiet også denne gang vil lægge vægt på, at de personer, som har en væsentlig gæld til det offentlige, bliver taget ud af forslaget. Vi stiller krav om, at hvis man ønsker at opnå dansk statsborgerskab, så må det være helt naturligt, at man er i stand til at forsørge sig selv.

Der er så et fjerde kriterium, som ofte har gjort sig gældende, og som vi i Fremskridtspartiet også lægger vægt på, nemlig at ansøgerne har tilstrækkelig med danskundskaber både i skrift og i tale. Men vi må jo nok efter at have fulgt udvalgsarbejdet meget nøje igennem de sidste par år se i øjnene, at den gruppe, der bliver givet dispensation til, er en meget lille gruppe, og der skal selvfølgelig også være mulighed for, at man kan give dispensation.

Nogle af disse dispensationer er Fremskridtspartiets enige i, og nogle er vi ikke enige i. Når der f.eks. gives dispensation til udlændinge, som ikke er i stand til at beherske det danske sprog på grund af f.eks. epilepsi eller fysiske skavanker af den ene eller den anden art – det kan være personer, der har været involveret i krigshandlinger, og som måske er blevet såret på en sådan måde, at deres talemåder ikke længere er bevaret – må vi se i øjnene, at hvis det er det eneste, der er tale om, så giver vi gerne en dispensation. Det skal vi selvfølgelig kunne gøre. Dispensationer skal kunne gives, men vi ser selvfølgelig nøje på dem.

Vi vil som tidligere naturligvis medvirke til, at der bliver et stillet ændringsforslag. Vi synes, at det er vigtigt, at når Folketinget behandler så vigtigt et forslag som dette, at vi sikrer os, at de, der er på listen, og de, der får dansk statsborgerskab, også har gjort sig fortjent til det.

Dorte Bennedsen (S):

Nu er det jo et nyt Folketing med mange nye medlemmer, og derfor synes jeg nok, at der kan være grund til lige at erindre om et par ting, ikke mindst, når man hører hr. Tom Behnkes tale her, for hr. Tom Behnke er jo ikke noget nyt medlem, så man kunne tro, at det var den objektive sandhed, han stod heroppe og sagde for et øjeblik siden.

Hr. Tom Behnke sagde, at han godt var klar over, at de allervorste kriminelle ville blive pillet ud, men at der blev givet dispensation til mange, der havde begået mindre kriminalitet. Der er jeg nødt til at sige, at det ganske enkelt ikke er sandt. Vi har et regelsæt om, at hvis man har begået kriminalitet – det er meget gra-

dueret – så får man en karenstid, og jeg erindrer ikke umiddelbart, at vi i de år, jeg har været med i Indfødsretsudvalget, har dispenseret, når det drejer sig om kriminalitet.

Jeg kan i hvert fald sige, at på det møde, vi havde i Indfødsretsudvalget kl. 8.00 i morges, hvor hr. Tom Behnke også var til stede, var det et enigt udvalg, der erkendte, at vi skulle følge reglerne i en konkret sag. Det handlede om en mand, der var taget med 0,7 gram hash, hvilket han havde fået en bøde på 300 kr. for, og det koster ham en karenstid på 5 år. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi i Socialdemokratiet synes, at reglen er urimelig, men vi sagde ja, fordi det er reglen i dag, og derfor skal vi følge den, og derfor blev der ikke givet dispensation.

Det er ganske enkelt ikke sandt, når hr. Tom Behnke siger, at der gives dispensation fra kriminalitet. Det er rigtigt, at vi gør det på sprog, når det gælder torterede folk osv., men det gøres ikke ved kriminalitet. At hr. Tom Behnke så ikke er enig i det regelsæt, der ligger, er en ærlig sag, men jeg synes, at fremstillingen skal være korrekt. Vi følger det regelsæt, der er, og det giver som minimum 3 år, en advarsel efter narkolovgivningen giver 3 år, en bøde giver som sagt 5 år, og så kan der i øvrigt gives op til 15 års karenstid, når folk har begået kriminalitet.

Det er i hvert fald vores grundholdning i Socialdemokratiet, at vi skal have et samfund, hvor vi siger, at det, at man engang har begået kriminalitet, ikke skal straffe en for resten af livet. Hvis man i øvrigt kan holde en karenstid – hvad man nu bliver pålagt at holde sig fri fra yderligere kriminalitet – så skal det slettes.

Derfor synes jeg af hensyn til de nye medlemmer, at man ikke skal foregøgle, at der er optaget mennesker, som ikke opfylder reglerne. Samtlige, der er på dette lovforslag, opfylder de regler, som Folketinget selv har opstillet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal beklage min formuleringsfejl. Det er nemlig rigtigt. Der er ikke tale om, at man giver dispensation. Reglerne er ganske enkelt sådan, at selv om man har begået ganske grov kriminalitet, så kan man få dansk indfødsret. Det er korrekt. Der er ganske vist sådan nogle små regler om, at man får en karenstid, som kan variere alt efter, hvor grov en kriminalitet man har begået, men det udelukker ikke, at man kan få dansk statsborgerskab.

Det udelukker ikke, at et flertal her i Folketinget giver dansk statsborgerskab til personer, der er dømt for meget, meget grov voldtægt. Der er tale om grov vold. Der er tale om væbnede røverier osv. osv. Listen over, hvad de finder på, er jo alenlang, og dette til trods får de en karenstid på måske 3 eller 5 år, men de får i sidste ende et dansk statsborgerskab, og det er det, vi er imod. De personer skulle aldrig nogen sinde have dansk statsborgerskab. De burde udvises af Danmark omgående, når de laver så grov kriminalitet. Hvis det er takken for, at man kan få lov til at være i Danmark, så burde de udvises omgående og ikke belønnes med et dansk statsborgerskab. Sådan er det.

Det er rigtigt, at der, efter at Ekstra Bladet har kørt en langvarig kampagne, er kommet nogle få opstramninger på narkotikaområdet, så man nu kan udvise folk, fordi de har et par gram et eller andet på sig; men man bliver ikke udvist af Danmark, fordi man begår grov kriminalitet, f.eks. voldtægt. Der er ingen logik i det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

For nu lige at få procedurerne i de her sager på det rene vil jeg spørge hr. Tom Behnke, om vi kan være enige om, at indfødsret altid tildeles efter en konkret vurdering. Der er ingen automatik i det. Der foretages, specielt når det drejer sig om begået kriminalitet, en konkret vurdering. Det afhænger af kriminalitetens grovhed, og det afhænger af den tid, der er gået, siden man har udstået straffen, om der overhovedet kan gives dansk indfødsret. Kan hr. Tom Behnke bekræfte det?

Så kan jeg endvidere meddele hr. Tom Behnke, at der er nogle partier, der er i forhandling om at skærpe reglerne, når det drejer sig om grov kriminalitet, men det ved hr. Tom Behnke garanteret i forvejen, for det har været diskutert her i foråret, og dér gjorde Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, helt klart rede for, at vi ønsker reglerne strammet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det kan jeg bekræfte. Der bliver foretaget en konkret vurdering af hver enkelt ansøger. Der er ikke nogen automatik i det rent teknisk. Men hvis man ser på, hvordan Folketinget her i salen behandler disse indfødsretslove, og når man ser på, hvordan flertallet, herunder Venstres folketingsgruppe, trykker på den grønne knap gang

efter gang, så får man det indtryk, at der er ren automatik i det.

Til trods for Venstres flotte valglofter – ja, der er nærmest tale om valgflæsk, når man går ud og fortæller vælgerne, hvad Venstre ønsker – hvor man går ud og fortæller vælgerne, at Venstre er imod, at voldsforbrydere får dansk statsborgerskab, så sidder Venstre efterfølgende her i Folketingssalen og stemmer for, at disse voldsforbrydere får dansk statsborgerskab. Og det er det, der er uholdbart.

Så kan det godt være, at man sidder og diskutere lidt i korridoren, hvordan det her skal være i fremtiden, og at der måske skal være nogle nye spilleregler, men faktum er, at Venstre og De Konservative hver eneste gang støtter det og trykker på den grønne knap, også selv om der er en stribe af kriminelle i forslaget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg må sige til hr. Tom Behnke, at det er i orden at være uenige om kriterierne – om man synes, de er for skrappe eller ikke er skrappe nok – men kunne vi ikke holde os til kendsgerningerne.

Tom Behnke sagde for et øjeblik siden, at der er en alenlang liste over folk, der har udvist endog meget grov kriminalitet, og at de burde udvises. Jeg vil gerne sige, at ved grov kriminalitet tager domstolene stilling til, om de skal udvises, og der er faktisk ganske mange udvisningsdomme.

Men at sige, at der er en alenlang liste på det her forslag eller på andre forslag, er ganske simpelt ikke sandt. Jeg har nu i tre-fire-fem år – jeg kan ikke huske det præcist – siddet i det udvalg, og jeg kan umiddelbart ikke huske, at jeg har set en sag, hvor vedkommende har haft straffe på over 1 år; lad mig så være på den sikre side og sige over 1 ½ år.

De dér meget grove sager ser vi stort set aldrig nogen sinde, formentlig fordi de meget grove tilfælde bliver udvist. Men lad os nu sige, at en person har fået 5 år, ja, så skal han i fængsel i 5 år, og derefter skal der vist gå – nu skal jeg passe på, om jeg kan huske cirkulæret – 15 år efter straffens udståelse, dvs. at der skal gå 20 år fra forbrydelsen er begået, til vedkommende kunne få indfødsret. Det her er altså ikke et tagselvbord, hvor vi bare stritter om os med gaverne.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen hvis det for nogen fremtræder, som om der er automatik i tildeling af indfødsret, så er det, fordi hr. Tom Behnke ikke giver noget loyalt referat af, hvordan Folketinget arbejder.

Jeg vil gerne have, at hr. Tom Behnke kommer herop og bekræfter, at proceduren er følgende: Når der ansøges, så foretages der først en nøje gennemgang hos politiet. De pågældende afhøres. Så går sagen til Justitsministeriet. Der behandles sagen grundigt, individuelt, og alle akterne – og der er mange – gennemgås nøje efter de regler, vi har fastsat her. De, der ikke opfylder de betingelser, Folketinget har fastsat, bliver udelukket. Derefter arbejdes der i timevis hårdt og energisk i Indfødsretudvalget med tvivlssagerne. Er det ikke et korrekt referat, hr. Tom Behnke?

Vi har i Venstre været med til at fastsætte de regler, og dem retter vi os efter. Vi vil gerne have dem skærpet, og det forhandler vi om. Men Fremskridtspartiet har ikke været særlig hjælpsom, fordi man ikke kan se forskel på en svensk kvinde, der kørte spirituskørsel for 30 år siden, og så en narkohaj, der kom til Danmark i går. Og det er ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er en utrolig surhed, der er over behandlingen af det her forslag. Jeg vil spørge, om der slet ikke er nogen glæde fra Fremskridtspartiets ordfører? En glæde over, at over 900 mennesker har taget det valg, at det ikke er nok bare at leve og bo i Danmark; de vil faktisk gerne være danske statsborgere, og de vil faktisk gerne have mulighed for at deltage aktivt i, hvad der foregår i det her land. Jeg synes, at det er en utrolig glæde, at der nu om kort tid vil være en stor fest i over 900 hjem. Og til lykke med det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu kan vi jo godt bruge Folketingets tid på at diskutere, hvor lang en alen er, og om listen er alenlang. Jeg kan allerede nu bekendtgøre, at jeg i forbindelse med andenbehandlingen, hvor vi skal diskutere ændringsforslagene, vil remse op, hvad det er for forbrydelser, vi taler om, og så kan vi jo i den forbindelse se, om listen bliver alenlang.

Så kan jeg over for fru Birthe Rønn Hornbech bekræfte den procedure, som fru Birthe Rønn

Hornbech her står og remser op, og jeg kan også bekræfte, at Venstre stemmer for dansk statsborgerskab til voldsforbrydere, til trods for at Venstre går ud og lover vælgerne noget andet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om Domstolsstyrelsen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 26/3 98).

Sammen med denne sag foretoges:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, tjenstemandsloven og forskellige andre love. (Rekruttering af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommeres bierhverv og ændringer som følge af oprettelse af en domstolsstyrelse m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 26/3 98).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Disse to lovforslag er jo genfremsættelser af forslag, som blev fremat i sidste samling, og som vi faktisk var nået ganske langt med at behandle, da valget blev udskrevet, og jeg har i den anledning ikke tænkt mig at holde nogen lang ordførertale.

Jeg vil gerne understrege, hvad jeg vist også sagde ved førstebehandlingen i sidste samling, at forslaget om Domstolsstyrelsen er fremsat,

ikke fordi selv de skarpeste kritikere har kunnet antyde, at domstolene reelt ikke er uafhængige, men netop fordi vi også gerne vil have den formelle side af uafhængigheden bragt i orden, og det er det, vi gør med dette forslag om en selvstændig styrelse.

Jeg blev egentlig glad, da jeg genlæste førstebehandlingen fra sidste samling, for der var en ordentlig og gennemgående positiv tone i debatten. Der var selvfølgelig nogle, der havde nogle problemer og pegede på nogle spørgsmål, og et af de spørgsmål, der blev peget på, var spørgsmålet om ministeransvarlighed i relation til Domstolsstyrelsens budgetter.

Det har vi også spekuleret over, det er klart, men her må man sige, at man står over for et valg. Man kan gå to veje. Man kan gå den vej, som man traditionelt går, og sige, at der skal være et ministeransvar, og det vil sige, at Folketinget skal kunne hænge ministeren op, hvis det går galt med budgetterne, eller man kan gå en anden vej og sige, at vi faktisk ønsker at tage magtens tredeling alvorligt, og derfor skal ministeren ikke have ansvar.

Det er det, vi har gjort i forbindelse med indstilling af bestyrelsesmedlemmer og med Dommerudnævnelserådet, hvor vi har sagt, at de pågældende indstillende parter kun skal indstille én person, som ministeren derefter skal udnævne. Her bryder vi ligestillingsloven, som siger, at der egentlig skal indstilles en mand og en kvinde, så ministeren kan vælge mellem dem og derved opnå en lighed.

På samme måde med budgettet. Her må vi sige, at har ministeren ansvarlighed, får vi ikke den totale uafhængighed.

I Socialdemokratiet har vi drøftet dette meget, og vi er enige om, at som tingene ser ud i dag, er det rimeligt at vælge, skal vi sige, uafhængighedsprincippet og sige, at vi ønsker den formelle side bragt i orden, så domstolene også formelt fremtræder som uafhængige.

Så vil jeg godt sige om debatten, der var i sidste samling om ministeransvarlighed, at vi er altså ikke så bekymrede, når vi ser på, hvordan Domstolsstyrelsen skal udpeges. Og når vi ser på de budgettrammer, der bliver stukket ud, og som der skal handles inden for, mener vi, det er et relativt teoretisk spørgsmål, om der skulle opstå problemer. Skulle der opstå problemer i stort omfang, er der jo også taget højde for det, idet ministeren kan bede Den Særlige Klageret om at tage stilling til sagen.